

УВОД

Условията, в които функционират съвременните организации се характеризират с широко развитие и приложение на нова техника, технологии, комуникационни и информационни системи. Въпреки това човешкият фактор заема водещо място като основна производителна и творческа сила в организацията. Дейностите по набиране и подбор на персонал имат водеща роля в процеса на привличане на кандидати, с необходимите за организацията образование, опит, квалификация, способстващи за подобряване на качеството на продукцията.

С цел усъвършенстване на управлението на човешките ресурси, ръководствата на много организации полагат сериозни усилия в дейностите по набиране и подбор на подходящ персонал. Въвеждат се и се прилагат различни теоретични и практически методи, модели и техники за оценяване на кандидатите за работа и прогнозиране на бъдещото им поведение в трудовия процес. Въпреки това в редица случаи се наблюдава назначаване на неподходящи кандидати, текучество, слаба трудова мотивация. Независимо от усилията на мениджъри и експерти все пак съществува вероятност в процеса на наемане на персонал да бъдат назначени неподходящи кандидати, което води до негативни последици.

С глобализацията на световната икономика одитът на човешките ресурси и по-специално подбора на персонал, става все по-актуален. Основните причини за това са, от една страна, увеличаващите се текущи разходи на организациите за доставянето и използването на необходимите работници и служители, от друга страна, от увеличаващите се инвестиции за умножаването на човешкия капитал и, от трета страна, от увеличаващата се роля на човешките ресурси за нарастването на производителността на труда, за увеличаване качеството на продуктите и услугите, за увеличаване на конкурентната способност на организациите. Оттук произтича необходимостта да се търсят възможности за създаването на такава организация на работата във всяка икономическа система, която ще направи възможно своевременното разкриване на фактическите и/или на потенциалните слабости във

функционирането на човешките ресурси и тяхното преодоляване като част от общата задача за повишаване ефективността и конкурентоспособността на производството.

1. Области на приложение и основни принципи на ISO 9001

ISO 9001 е най-популярният и широко разпространен международен стандарт, поставящ изискванията към системите за управление, като дадена организация трябва да демонстрира способността си да предоставя непрекъснато продукт/услуга, който да удовлетворява клиентските и приложимите нормативни изисквания и да се стреми към непрекъснато усъвършенстване на процесите.

Този международен стандарт определя изискванията за система за управление на качеството, когато една организация:¹

- трябва да докаже своята способност постоянно да доставя продукт, съответстващ на изискванията на клиента и на изискванията на приложимите нормативните актове за продукта и за условията при които се произвежда продукта, и
- се стреми да увеличава удовлетвореността на своите клиенти чрез ефикасно прилагане на системата, включително процеси за непрекъснато подобряване на системата и осигуряването на съответствие с изискванията на клиента и на изискванията на приложимите нормативни актове за продукта и за условията при които се произвежда продукта.

Всички изисквания на този международен стандарт са общи и са предвидени да се прилагат от всяка организация независимо от нейния вид, големина и доставян продукт. *Когато едно или повече изисквания на този международен стандарт не могат да бъдат прилагани поради естеството*

---

¹ БДС EN ISO 9001:2008 (Системи за управление на качеството: основни принципи и речник)